

Nr 360

Av herr Nordgren m. fl., om undantagande från allmän varuskatt beträffande uttag ur rörelse m. m.

I Kungl. Maj:ts förordning om allmän varuskatt (1959/507) har 13 § följande lydelse:

- »Skattskyldighet föreligger icke
- a) vid tillhandahållande av skattepliktiga varor och tjänsteprestationer samt uttag ur rörelse av skattepliktiga varor i allenast ringa omfattning,
 - b) vid tjänsteprestation med avseende å kläder eller andra textilvaror, där den som utför prestationen icke har fast driftställe för verksamheten,
 - c) vid försäljning eller uttag av till driften hörande maskiner, inventarier och dylikt.»

Syftet med paragrafen är enligt departementschefens kommentar (Kungl. Maj:ts proposition 162/1959, sid. 200), att skattens handhavande underlättas, om yrkesmässig varuförsäljning av ringa omfattning undantages från skattskyldighet. Departementschefen framhåller emellertid även att sådant undantagande skall ske på så sätt att därmed icke följer konkurrensmässiga eller andra olägenheter samt att gränsen icke bör sättas så att inkomstminskningen blir väsentlig eller att befrielsen från skattskyldighet framstår som orättvis. Som riktpunkt för ett skäligt gränsbelopp anges ett värde å försäljning och varuuttag av sammanlagt 1 000 kronor per år.

Undertecknade finner det i och för sig motiverat, att man av praktiska skäl på detta sätt sökt begränsa antalet skattskyldiga. Häremot får emellertid vägas det förhållandet, att en dylik gränsdragning knappast kan undgå att medföra de konkurrensmässiga olägenheter och den orättvisa, som enligt propositionen bör undvikas, då vissa näringsidkare blir skattskyldiga och andra icke. Frågan får särskild aktualitet genom det förhållandet att man under senare år kunnat konstatera en stark ökning av antalet personer, som vid sidan av sin ordinarie avlönade anställning bedriver reparations- eller annan serviceverksamhet på fritid. Den förkortade arbetstiden har redan medfört tydliga tendenser till ökad sådan verksamhet på fritid. Undantagsbestämmelserna i 13 § och omnämmandet i förordningen av ett särskilt gränsvärde, under vilket skatteplikt icke skall föreligga, kan av många personer tillhörande nämnda kategori komma att utnyttjas för att underlåta att till myndigheterna redovisa omsättningsskatt även i de fall omsättningen under året väsentligt överstiger det ifrågasatta beloppet. Härigenom skulle bestämmelserna medverka till att från den reguljära före-

tagsamheten överföra ytterligare verksamhet till irreguljära företag, ofta utan ordnad bokföring och utan registrering för inbetalning av varuskatt, vilket framstår såsom en orättvisa mot de skattskyldiga företagen.

Bestämmelserna i 13 § mom. b) beträffande undantagande av skattskyldighet vid tjänstprestation med avseende å kläder och andra textilvaror premierar på ett omotiverat sätt företag inom denna bransch utan fast driftställe, medan ordinarie företagare inom branschen har att debitera och inbetala omsättningsskatt. Vi anser sålunda att de här berörda undantagsbestämmelserna i mom. a) och b) i 13 § förordningen om allmän varuskatt bör utgå ur lagtexten.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen beslutar att 13 § i förordningen om allmän varuskatt må erhålla följande lydelse:

»Skattskyldighet föreligger icke

a) vid uttag ur rörelse av skattepliktiga varor i allenast ringa omfattning,

b) vid försäljning eller uttag av till driften hörande maskiner, inventarier och dylikt.»

Stockholm den 27 januari 1960

Hans Nordgren

Ove Gansmoe

Gösta Darlin